

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10458

Doknr.
327709

Dato
27-11-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 27. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 48 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 48:

”Vil ministeren redegøre for, hvor mange tvangsbortadoptioner, der har været de sidste 4 år opgjort pr. kommune og barnets alder, og vil ministeren redegøre for, om en kommune er forpligtet til at undersøge og inddrage barnets netværk inden en tvangs-anbringelse eller en tvangsbortadoption? Spørgsmålet stilles i forlængelse af samrådet med ministeren om tvangsanbringelser og bortadoptioner af udsatte børn den 22. oktober 2020.”

Svar:

Til besvarelsen af spørgsmålet om sager om adoption uden samtykke har jeg indhentet bidrag fra Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen oplyser, at der i perioden 1. oktober 2016 - 28. oktober 2020 er truffet 58 afgørelser om adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3 eller stk. 4, i adoptionsloven. I 18 af disse sager verserer afgørelsen ved domstolene, hvorfor afgørelsen om adoption ikke er endelig. I en enkelt sag er udstedelse af bevilling til adoption igangsat efter domsafsigelse. I de øvrige 39 sager er den endelige afgørelse enten afsluttet ved afgørelse ved Ankestyrelsen/Statsforvaltning/Familieretshuset eller indbragt for by- eller landsretten, som har truffet den endelige afgørelse.

Der vedlægges en oversigt over sager om adoption uden samtykke fordelt på kommune, fødselsår, bestemmelse, afgørelsesdato og bevillingsdato.

Jeg kan dernæst oplyse, at kommunen efter servicelovens § 47 er forpligtet til at overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk i sager om særlig støtte til børn og unge. Formålet er at sikre, at familiens og netværkets viden om barnet afdækkes grundigt, samt at ressourcer i familien og netværket afdækkes og inddrages i løsningen af barnets problemer. Det kan fx være, at personer fra netværket hjælper barnet eller den unge med at komme i skole, eller barnet eller den unge kan komme i aflastning eller anbringes i netværket hos personer, som barnet kender eller er tryk ved.

Dette skal ses i sammenhæng med reglerne om den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50. Det følger heraf, at kommunen har pligt til at undersøge barnets eller den unges forhold, hvis det må antages, at barnet eller den unge trænger til særlig støtte. Undersøgelsen skal anlægge en helhedsbetragtning, og kommunen skal i undersøgelsen bl.a. afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket.

Privatpersoner med kendskab til familien, fx bedsteforældre, slægtninge eller andre, der står familien nær, kan ønske at afgive udtalelser eller erklæringer, der efter de almindelige forvaltningsretlige principper kan indgå i sagen og dermed i kommunens beslutningsgrundlag.

Viser den børnefaglige undersøgelse, at der er behov for at iværksætte støtte, må der på baggrund af viden om barnet eller den unge, familien og omgivelserne, som er opsamlet gennem undersøgelsen, redegøres for, hvilke hjælpeforanstaltninger der er de bedste, og om der i familien og netværket er mulighed for at hente hjælp til overvindelse af vanskelighederne.

Afgørelser om adoption uden samtykke vedrører børn, der enten er anbragt efter service-loven, eller som opfylder betingelserne for at blive anbragt efter serviceloven. Der gælder derfor de samme regler for inddragelse af barnets familie og netværk i sagsbehandlingen, der leder op til en afgørelse om adoption uden samtykke, som beskrevet ovenfor.

Med venlig hilsen

Astrid Krag

Bilag:

Bilag 1. Oversigt over sager om adoption uden samtykke fordelt på kommune, fødselsår, bestemmelse, afgørelsesdato og bevillingsdato.